

Sölnað blóm hinnsti koss
Skil ég við þennan heim
Reyrður við reipið gróft
Vonbrigði ég brást þeim tveim
Andardráttur svikin ást
Allt hefur enda að gjöf
Með titring og hjartaslátt
Þögnin svo nuddað rör
Nú ég man ljósið sem lyfti mér aftur á bak
og ég man brosið sem ég hélt að mig yfirgaf
Borin út er bergmálið
Af björtum tónum tónsmiðsins
Í kalda gröf í kaðli sig
kominn á endastöð
Tárin rauð og svikin tröð
Tekist er hönd í hönd
Þið vitið að ég reyndi en um leið og ég skemmdi
en ég veit ég veit
Nú ég man kærleika kynntist en aldrei ég fann
Og ég man snerting og faðmlög ef það sem ég ann
Nú ég man myrkrið sem þið komuð og hræddið þá
Og ég man opnaði augun en alrei ég sá